

Synod Information

3 2018

Innehåll:

- * Beträktelse: Sanningens tecken. (CB) 1.
- * Religion som hot i media. (AL) 2.
- * Internationellt: - Rör inte liturgin! (CB) 4.
- * Lokalt: Stockholm. (JN) 5.
- * Synodens Tankesmedja: - Gör allt! (KS) 7.
- * Hälsning fr v.ordf. (JN) 8.
- * Psalm. (GV) 10.
- * Tankar kring bön – Synodens förbönsgemenskap. (GH) 11.
- * Flera retuscherade och prövade jubilarer. (JN) 12.
- * Synodråd, Vettiga präster och Debattredaktör. 12-13.

Svenska kyrkans Fria Synod en medlemsorganisation
och ett nätverk, bl.a. hjälp med vettiga gudstjänster.

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

* Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgift 2018! Enskild 200:-

Plusgiro 780551-8.

Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring 072-931 83 42
(v.ordf). Adressändringar, inkl mailadress, mailas direkt till
info@synoden.se eller per post till

K Strindberg, Gröndalsvägen 110, 117 68 Stockholm.

Synod Infon per post med inbetalningskort till alla intresserade
utan specifik kostnad men gärna en gåva!

Betraktelse: Sanningens tecken.

Finns det något enkelt sätt att avgöra vad som är sund och äkta kristen tro och vad som är försvagning, förvanskning eller förfalskning? Finns det något sätt för prästen att komma på rätt spår i sin förkunnelse och själavård?

S:t Johannes ger oss en handfast hjälp: ”Om någon bekänner att Jesus är Guds Son, så förblir Gud i honom och han i Gud.” (1 Joh. 4:15) Det avgörande tecknet är bekännelsen till inkarnationen. Det handlar alltså inte bara om att man tar det som något självklart, något man kan ta för givet. Det är det ju långtifrån. Det är tvärtom det mest oerhörda och ofattbara som hänt i världshistorien: Gud har blivit ett människobarn för att människor skall bli Guds barn – inte bara hans skapelser utan just hans barn, med samma relation till Fadern som den hans älskade Son har. Detta är oerhört. Och det är den aktiva bekännelsen till denna oerhörda verklighet, som är sanningens kännetecken. Där den finns, där finns sanningen. Där den inte finns, där finns inte sanningen.

Då skall man veta att ”sanning” på Bibelns språk är det fasta och bestående, till skillnad från det tillfälliga och övergående. Ju mer inkarnationen står i centrum för tro och förkunnelse, dess sannare är de. Ju mer tillbedjan av Sonens människoblivande präglar liturgin, dess mer äkta, hållbar och stabil är den. S:t Johannes skriver: ”Varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, vilken kommit som människa av kött och blod, den är från Gud, och varje ande som inte kommer med den bekännelsen om Jesus är inte från Gud.” (1 Joh. 4:2). Vad händer då, när inte längre bekännelsen till inkarnationen står i centrum och präglar allt? S:t Johannes svarar: ”Den anden kommer från Antikrist...” Ordet ”anti” betyder bl.a. ”istället för”. Aposteln syftar på den demoniska makt, som vill vara istället för Kristus.

Här finns inga gråzoner eller tveksamheter. Allt är mycket klart. Men det innebär också att det ständigt finns mer av Guds förvandlande kärlek att finna i denna oerhörda, ofattbara verklighet: Gud har blivit människa i Jesus Kristus. Detta är som stjärnhimlen – ju mer man ser, dess större blir den.

Christian Braw

Religion som hot i media.

"- Vi får aldrig acceptera att religion drar oss tillbaka till medeltiden." Med den rubriken fick Catarina Bertram sin insändare publicerad i Helsingborgs dagblad/HD, den 2/9 2018. Eftersom hennes artikel vittnade om en historielöshet avseende kristendomens inflytande i Sverige och misstaget att alltid tala om religioner och troende människor i generella svepande ordalag, fann jag det nödvändigt att bemöta vad hon skrivit. Nedan återgivna citat, är de stycken jag ansåg mest nödvändiga att bemöta.

Inledningen i artikeln lyder: *"Hur kan något som inte är faktabaserat och bygger på uppdiktade tusenåriga sagor bli rättesnöre i vårt upplysta samhälle? I Sverige ska vi alla vara likvärdiga. Ja, självklart, men det måste vara relevant, annars kan vem som helst hitta på vad de vill och säga att detta är min religion, det här tror jag på. Hur går det då med vårt rättssamhälle?"*

Efter detta för hon ett resonemang om fallet i Arbetsdomstolen (AD), där en muslimsk kvinna fick rätt, när hon hävdade att hon blivit diskriminerad på grund av sin religionstillhörighet då hon vägrat ta en man i hand. Diskrimineringsombudsmannen (DO), ansåg att detta var rätt eftersom Sverige måste följa Europakonventionens diskrimineringslag. Insändarskribenten menar att detta får negativa konsekvenser. Därefter kommer så slutklämmen:

"Vi har kämpat i århundraden för att bli jämställda i Sverige och slippa oket från den kristna religionen och vi får aldrig acceptera att en religion, oavsett vilken, drar oss tillbaka till medeltiden igen. Ingen religion kan tillåtas att ha inverkan i samhället - varken på arbetsplatser, skolor eller inom politiska partier kan man ta hänsyn till religionen eller på något sätt låta den påverka eller indoktrinera. Visst i Sverige har du frihet att bekänna dig till vilken tro du vill. Men det får du göra privat i hemmet, ute i samhället är vi alla jämlika."

Nedan mitt svar 18/9, i oavkortat skick:

Det går naturligtvis att önska att religion inte påverkar vårt samhälle, men det är som att låtsas att troende människor inte finns eller kopplar på en sekulär hjärna så fort de kliver utanför hemmets väggar eller de lokaler där olika former av deras gudstjänster hålls. Människors tro eller övertygelse har inget system i något land ännu lyckats lagstifta bort, även om förföljelse är vardag.

Historien visar att Sverige på grund av just kristendomens påverkan och inflytande faktiskt tagit oss steg för steg från medeltiden, som CB nu är rädd att vi återvänder till. Vårt rättsväsende bygger på ett försonande synsätt, där brottslingen har rätt att föra sin talan genom försvaret, bevisningen måste vara stark och vi friar hellre än faller. Efter avtjänat straff är brottet sonat. Dessa uppfattningar grundar sig just i den kristna tanken om nåd, upprättelse och försoning. En västerländsk kristen humanistisk grundsyn, brukar vi kalla det. Sverige har, jämfört med många andra länder, en rättsstat som behandlar brottslingar mildt, även om jag inser att många kriminellas liv i övrigt kan vara hårt och skoningslöst.

Kanske är det misstaget, att så respektlöst blanda samman alla religioner och all religiös tro, som gör att vi glömmer att rannsaka varje religion för sig. Kristendomen har inte "öga för öga – tand för tand"-

3.

principen i sitt strafftänkande. Kristendomens bas och grund är nåd och förlåtelse. Varje människa, oaktat vad den tycker eller gör, är Guds avbild, vilket borgar för ett lika människovärde och krav på rättvis behandling. I det kristna evangeliet i Bibeln, som är grunden lagd av Jesus själv, finns inte utrymme för hämnd, tortyr eller dödsstraff.

Den evangeliskt lutherska kristna tron, som är tongivande i Sverige, skiljer dessutom på det världsliga och det andliga regementet, just för att politiken inte ska styra religionen. Och kyrkan ska inte heller frestas att kompromissa med sin tro. Den bör hålla sig från materiellt maktspel. Tyvärr är Svenska kyrkan långt ifrån förskonad från detta, då den politiska makten ohämmat förminskar, förvränger och sekulariserar budskapet. Underligt i sammanhanget är, att en del av anpassningen görs för att närma sig mer till andra religioner. Varför, i ett sekulariserat samhälle, vill politiker använda Svenska kyrkan för att lyfta fram och legitimera andra religioner? Fundera över om detta kanske också påverkar vårt rättssamhälle och vilka konsekvenser det kan få för framtiden och samhällsutvecklingen.

Det är dags att fördjupa sig i de olika religioner vi har i Sverige idag och titta närmare på de länder där de redan är välgrundade och utbredda, sedan lång tid tillbaks. Se vilket förhållande de har till staten och lagstiftningen och om religionen har makt i dessa länder och varför. Och ta också reda på om det är en generös och öppen religion som accepterar annan trosutövning på sitt territorium.

Med en mer historisk kunskap om kristendomens påverkan i Sverige, kanske det inte är korset i vår fana och vårt rättsväsendes grundvalar som är det värsta hotet i religionens namn i en framtid.

Ann Lång, Klippan

Internationellt: – Rör inte liturgin!

När pastor Max Witte 1945 återkom till Braunschweig ur krigsfångenskapen, började ett andligt skeende i församlingen Brüdern St. Ulrici. Max Wittes stora gåva var att han utan tvekan i konkret församlingsliv omsatte allt det som bekännelsestroga rörelser och teologer talat om och tänkt ända sedan början av 1800-talet. Bland dem fanns sådana som Hermann Sasse och Ernst Sommerlath, drottning Silvias farbror. Daglig tidegård, söndaglig mässa, diakonalt engagemang, personlig omvändelse och Jesus-glädje präglade och präglar församlingens liv. En av Max Wittes efterföljare var Jürgen Diestelmann, som också blev en skicklig reformationsforskare, som kunde visa att den sakramentala fromheten och den liturgiska rikedomerna var delar av allt det, som var reformationens innersida.

Nu är Frank-Georg Gozdek församlingspräst i Brüdern St. Ulrici. Genom Brüdern Rundbrief kan man följa församlingens liv. I det senaste numret reflekterar Frank-Georg Gozdek över året 1968. Studentrevolten var än mer våldsamt i Tyskland än i Sverige och har på många sätt präglat den efterföljande tiden. 1968 var också året för de romersk-katolska liturgireformerna. Fyra år tidigare hade påven Paul VI och den ekumeniske patriarken Athenagoras mötts i Jerusalem. Vid detta tillfälle yttrade Athenagoras: ”Jag besvär er, broder, rör inte liturgin!” Hans vädjan förklingade ohörd. Skeendet från andra Vatikankonciliet stod inte att hindra. Aggiornamento – anpassningen till det som är idag – slog igenom fullt ut. Banaliseringen och den språkliga torftigheten i den nya liturgin kunde bl.a. Alf Härdelin vittna om i sin självbiografi. Men patriarkens ord är än mer ett ord till Svenska Kyrkans församlingar just nu. ”Jag besvär er, bröder, rör inte liturgin!” Det är bara det som är samstämt med den himmelska gudstjänsten, som är verklig liturgi, bara det som är samstämt med hela kristenheten under 2000 år, över hela jorden – endast det har Andens vittnesbörd och är en värdig tillbedjan av Jesu Kristi Fader. Aposteln skriver: ”... så att ni endräktigt och med en mun prisar vår Herres Jesu Kristi Fader”. (Rom. 15:6)

1968 infördes kvinnliga präster i den braunschweigiska landsdelskyrkan. Liksom i Sverige 1958 skedde det med en samvetsklausul, som skulle göra det möjligt också för bekännelsestroga att bli präster. Samvetsklausulen höll inte i tio år. Frank-Georg Gozdek var själv den siste prästen i Braunschweig, som prästvigdes 1987 under samvetsklausulen, visserligen med en häftig mediestorm – från Harz till Östersjön – som följde. Men hellre än att tänka på det vill han uppmana till förbön för kyrkan i Lettland, som står under ständig press utifrån för att åter införa kvinnliga präster. Och så påminner han om Luthers ord i Schmalkaldiska artiklarna inför det som skulle bli kyrkomötet i Trient: ”Ja, kom Herre Jesus, och håll koncilium med dina änglar!”

Christian Braw

Lokalt: Stockholm

Synodrådet samlar intrycken och hänvisar till två kontaktpersoner: Hans Gustafsson och Kåre Strindberg, se Sy Infos bak/sista sida. De som hör av sig med ytterligare kunskaper hjälper många fler. Nedan tecknas några adresser men där finns församlingar och gudstjänstgemenskap som går under radarn. Kåre Strindbergs följande formuleringar klargör med all tydlighet att det inte är riskfritt att ställa sig beredd att visa på och försvara gudstjänstliv som entydigt firas i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Stockholms stift är, trots medlemsstorlek med drygt 1 miljon (2016), Svenska Kyrkans svagaste stift (med landets lägsta tillhörighetsprocent: 53% av de bofasta), och har landets lägsta siffror för dop och konfirmation. Svagheten uppstod tidigt 1960-tal, somliga menar redan vid avknoppningen från ärkestiftet 1942.

Kyrkohistoriker menar dock att det långa avståndet från [ärke-] stiftet till huvudstadens kyrkor gjort att man vant vid att "gå sin egen väg". Stiftet består idag av 12 kontrakt.

Kåre med lång prästtjänst i stiftet: "Den tidigare s.k. 'liberalteologin' är nu helt ersatt av en aggressiv modernism, med totalitära drag, som går i regelmässiga frontalangrepp mot klassisk kristendom, inte bara i ämbetsfrågan. Särskilda måltavlor har varit Föreningen S:t Sigfrids kyrkas Vänner, som äger S:t Sigfrids kyrka. Andra större måltavlor är EFS: Hammarbykyrkan, Sättrakyrkan och S:ta Clara Kyrkas Vänner. I sällsynta fall kan någon traditionellt kristen komma på fråga som ordinarie komminister, såvida man säkrast kommer från en annan del av Sverige och är tämligen okänd. Och har is i magen. Men utnämning av klassiskt kristna till kyrkoherde eller stiftsadjunkt har nästan helt upphört. Läget med obiblisk förkunnelse har lett till att medvetet kyrkfolk följer klassiska präster, där de leder gudstjänster. Detta medför att man ser skilda gudstjänstgrupper i samma kyrka, utifrån vilken präst som tjänstgör. S:ta Clara kyrka, som brukar samla flest i stiftet på söndagar är sedan 1990 en fast karismatisk kristen kyrkogemenskap, motvilligt accepterad av stiftet. Andra viktiga "pilgrimskyrkor" är Roseniuskyrkan och S:t Stefanus Koinonia."

Det är alltid en särskild uppgift att be för respektive kyrkoherde och/eller för dem som vill samlas till gudstjänst i Jesu namn. För att konkretisera bilden listas här Domkyrkokontraktets senaste 8 strukturerade pastorat med dess kyrkoherdar: *Stockholms domkyrkoförsamling* (g:a församlingsnamnet S:t Jacob), 3.174 medlemmar [5.316-mantalsskrivna] kh Hans Ulfvebrand (tillträdd 2013), *Västermalm* (Kungsholmen, Essinge, S:t Göran) 38.609 [70.529] kh Michael Persson (16), *Adolf Fredrik* 4.454 [8.674] kh Annika Millde (17), *Tyska S:ta Getrud* 1.844 [0] kh Jörg-Michael Weisbach (16), *Finska* 7.102 [0] kh Martii Paananen (16), *S:t Johannes* 6.405 [12.257] kh Ingmar Johansson (12), *Gustav Vasa* 8.242 [15.165] kh Åke Nordström (05), *S:t Matteus* 16.350 [29.606] kh Lars Jonsson (14).

Den apostoliska tunnelbanan liksom annonseringen i dagspressen ger internationellt sett nära nog unika möjligheter att röra sig i det kyrkliga livet. Stor-Stockholm räknar 55 pastorat/ kyrkoherdar.

De närmastes adresser (omfattningen syns på plats):

Klarabergsgatan 37, T-bana T-Centralen.

* S:t Clara kyrka, EFS, <http://klarakyrka.se/> Direktör Mats Nyholm.
Kl 11 varannan söndag Högmässa, varannan Lovsångsmässa, m.m.

Smala gränd 5, City. T-bana Hötorget.

* Roseniuskyrkan, ELM <http://roseniuskyrkan.se>. Predikanterna Martin Helgesson och Daniel Ringdahl. Gudstjänst söndag kl 11.

* Kyrkliga Förbundet för evangelisk kristen tro: Lokalavdelningen Stockholm med omnejd träffas varannan söndag i Roseniuskyrkan kl 14.30. <http://www.kyrkligaforbundet.se/lokalavdelningar/>

* Societas Sanctae Birgittae, www.societasbirgittae.org/ Mässa varannan/var tredje lördag kl 10.30. Kontakt F Confessor Bo Brander.

Luntmakargatan 82, T-bana Rådmansgatan.

* Betlehemskyrkan, EFS, <http://www.betlehemskyrkan.com/>
Präst/huvudpastor Mark Carlsson. Gudstjänst söndag kl 11 m.m.
Gudstjänst också på tigrinja.

Nathorstvägen 44, T-bana Hammarbyhöjden.

* Hammarbykyrkan, EFS, <http://www.hammarbykyrkan.nu/>
Lokaluthyrning. Gudstjänster med svensk (kl 10) och persisk (kl 13.30) förening, oromsk grupp (kl 15.30).

Alvastravägen 8, Hägersten. T-bana Aspudden.

* Sankt Sigfrids kyrkas vänner. <http://sigfridskyrka.se/>

* S:t Stefanus Koinonia (inom Missionsprovinsen).
<http://www.stefanuskoionia.org>. Kh Hans-Åke Holmström. Högmässa söndag kl 11 och veckomässa onsdag kl 18.30.

Arbetsgemenskapen Kyrklig förnyelse, aKF, stiftsgrupp
<http://akf.se/post-7>

(Anglikansk gudstjänstgemenskap)

Dag Hammarskjölds väg 14, <http://www.stockholmanglicans.se>

(Försök till extra kyrkogemenskap CA):

Valhallavägen 148, Östermalms föreningsråd

* Lutherska Bekännelsekyrkan, <http://www.bekannelse.se/>

Olof Palmes gata 25 (Adventskyrkan)

* Lutherska församlingen i Stockholmsområdet, <https://lutherskaforsamlingen.se>

Himlabacken 1 Solna/Hägerstensbrinken 90

* Lutherska Konkordiekyrkan. S:t Pauli kyrka. <http://luk.se/> m.fl.

Stockholmsområdet ger relativt goda möjligheter att ta sig fram till gudstjänstgemenskap. Inte desto mindre är bönen i stadens olika delar viktig, t.ex. med hjälp av Herrens bön och Tidegårdsappen <https://itunes.apple.com/se/app/tideg%C3%A4rden/id493806816?mt=8>. Alla har möjlighet att be präst (lokal eller tillrest) komma hem för sjukkommunion/utvidgad sådan. Senaste handbokens ordning för sjukkommunion kan vara en hjälp. Synodrådets äldste ämbetsbärare Göran Hallberg 0151-30304 (tidig morgon), tidigare Stockholmspräst, kan bistå med råd. JN

Synodens Tankesmedja: - Gör allt!

Jesaja profeterade och varnade i god tid för sydriket Judas undergång med deportationer till Babylonien och vägledde hur gudsfolket skulle förhålla sig under fångenskapen.

”Så säger Herren Sebaot ... Gör allt för att den stad Jag har deporterat er till skall blomstra, och be till Herren för den. Ty dess välgång är er välgång” (Jer 29:1, 7. I. 24 e. Tref. Firningsämne ”Samhällsansvar”).

Bland svenskarna sågs det länge som lite förmätet att satsa på det egna landet, så även i stora delar av kyrkligheten. Sällan uttalades namnet Sverige. Om det över huvud taget nämndes var det oftast i serier med andra länder.

I min psalmbokskonkordans upptäckte jag att ingen psalm har med orden Sverige, svensk eller svenska. Vi har fått vänja oss vid att kyrkan alltid kommer flera steg efter det allmänna medvetandet. Nu förkunnas det yrvaket om rasism, fattigdom, katastrofer och farsoter. Men det verkar bara vara vi själva som skapar problemen.

Med Herrens uppmaning genom profeten Jeremia skall man särskilt engagera sig och satsa på landet man lever i. I vårt fall gäller det Sverige. Inte för att vi är nationalist, för det är vi inte, (vi tillhör ju en kosmopolitisk världsreligion) utan för att ”det här landet” har vi störst kunskap om och här har vi rösträtt och därmed större ansvar.

Denna världen vill ständigt få oss att angripa landsmän, trossyskon och konkurrerande partier. Anders Gerdmar beskriver 2018 som ett ödesår. "Skjuter vi på våra bröder i stället för att attackera de furstar och väldigheter som vill hålla vårt land i sitt grepp, så kan vi se slaget om Sverige förlorat (ViD 22/8). I stället för att hålla oss med olika mått (Mt 7:2, Mk 4:24, Lk 6:38) uppmanas vi att vara sakliga och tålmodiga (Kol 3:2, etc.).

Jag har länge förundrat mig över motståndet från de stora inhemska kyrkosamfunden att engagera sig övergripande politiskt i sakfrågorna som rör hela befolkningen typ; skydd för ofödda, verklig kriminalvård för återanpassning, beredskapsarbeten för arbetsföra och studier, billiga bostäder och livsmedel. Vidare en solidarisk fördelningspolitik och en traditionell familjepolitik, bevarande av Sveriges kristna traditioner, en decentraliserad bosättning, integrerad invandringspolitik samt starkt försvar och polismakt och självförsörjande livsmedelsproduktion.

Man vägrar inse att kristenheten har en stor politisk potential. Som goda förvaltare av vårt pund bör vi höra Herrens råd i vår situation. ”Gör allt”, säger Herren Sebaot. Var skall vi göra allt? Där vi är – i Sverige.

När kan vi räkna med att Sveriges Kristna Råd gör utspel till stöd för den minsta men betydelsefullaste byggstenen för samhället, som är den traditionella kärnfamiljen Pappa -Mamma-Barn? Den som vi välsignar vid de kristna vigslarna och dopen. Den traditionella kärnfamiljen behöver prioriteras och understödjas med resurser, eftersom den är den vanligaste och mest naturliga. Vi är tacksamma att få leva i en demokrati som tillåter alternativ för privatpersoner, som så önskar. Redan 1838 skrev Carl Jonas Love Almqvist romanen Det går an, där

han argumenterar för att gifta par kunde vara särboende. Ingen efterfrågar lagliga hinder för enkönade par. De är skyddade av Rättssamhället. Men adoption av barn till dessa par eller införande av ett tredje kön, kan aldrig ses som sakfrågor som tilltalar hela befolkningen. De är udda särfrågor.

Den bärande idén bakom allt ledarskap är att sätta de klokaste, ärligaste och modigaste, de mest insatta och kunniga främst.

I uppställningen för Sverige finner vi medarbetare (och motarbetare) till höger och vänster och bland andra religionstillhöriga. Persern Kyros/ Koresh blev judafolkets befriare från den babylonska fångenskapen. ”Undrens tid är ej förbi” (SvPs 40:6).

Kåre Strindberg, präst i Stockholm.

Hälsning från v.ordf.

Tack för förtroendet från gamla och nya medlemmar! Det är medlemsavgifterna och förbönen som gör skillnaden i arbetet. Tack också för de gåvor som kommer in, de ger skjuts framåt. Synodrådet har precis varit samlade hemma hos Lars och Monika i en villa modell rymligare. Synodrådet i sin helhet eller i delar kommer gärna till era orter.

Vi gick vidare med ärendena efter stämman 2018 och senare medverkade prästen Stefan Svensson med ett rikt bibelstudium. Han var annonserad till stämman men blev sjuk i sista stund. Jag vill påminna om värdet av att be präst, lokal eller tillrest, komma också till er. Kostnaden för ett sådant bibelstudium väger lätt. Frågan fanns om vi skulle fira mässan men det bedömdes att detta inte var den dagen. Det avgörande är om husfolket frågat efter det eller om det görs utan eftertanke. Frågan kräver en flexibilitet som sällan ges med utbildningen, handbokens intention till trots. Nattvard är ingen rättighet men en förmån när det blir tillfälle. Den gode kyrkoherden gläder sig över enskilda initiativ. Det är en del av den lokala församlingens arbete. Oavsett om det stannar vid bönegrupp, bibelsamtal eller/och mässa i hemmet (sockenbud eller utvidgat sådant) är det angeläget att uppmuntra till att fråga efter präst. Synodens kontaktpersoner kan lotsa till vettig präst. Även om gamla synodare kan minnas t.ex. Landsmötena är en liten samling lika ovärderlig för den svältfödde. Det får inte undanhållas någon.

Det har hitintills hållits tre s.k. Landsmöten 1997, 2000 och 2002. Tanken var en större pastoral omsorg vilket dekanerna ville markera genom att ställa sig till förfogande. Det hölls ett nyval med intentionen att den som väljs stannar utan tidsbegränsning. Det presenterades ett unikt material, Grunden och Gränserna I och II (f.n. syns del II under hemsidans uttalanden). Sök på nätet efter ’landsmöte’ och ’biskop Bertil’ så finner du mer. Därför uppfattade många det som förvirrande när motionen om Synodens nedläggning kom 2000. Tanken var en vidare krets, en slags självrannsakan att Synoden inte fullföljt den bredd man gjort anspråk på. Landsmötet 97 var också nära förbundet med Christina Odenbergs tillträde i Lund. Biskop Bertil förklarade sig vara beredd att prästvigas (en del jublade [minns ’stoppet’ 1994]) 1997.

Men vid andra mötet 00, då han besökt olika grupper, meddelade han att han inte uppfattat några kallelser. Ingen biskop kan prästvigta utan att församling/grupp kallar präst. Den dominerande förställningen om ämbetet handlade exklusivt om att kyrkan/ biskopen sänder. Kyrkfolkets roll var förbisedd. Om ingen frågar efter präst/Guds Ords förkunnare/ händer föga. Därför är biskop Bertils maning i tredje mötet ännu en nyckel: Var inte rädd - Framåt i tro!, vare sig det handlar om en bönegrupp, ett sockenbud eller ett bibelsamtal. Avgörande för prästvigning är att fråga efter Guds Ord. När vi inte längre frågar efter Guds Ord då dör vår tro.

Föregående Synod Info kom i Pingst då de senaste handboksbesluten skulle sjösättas. Ärkebiskopen gjorde en större sak av det. Lokalt i Nässjö märktes ingenting. I denna handbok bifogar utgivaren, kyrkomötets majoritet(?), en osignerad inledning (2018:9). Där framgår att huvudambitionen med hela arbetet gäller delaktighet: ”prästen, kyrkomusikern, kyrkvårdarna och den gudstjänstfirande församlingen gestaltar tillsammans varje enskild gudstjänst”, särskilt barns och ungas delaktighet. Rune Klingerts prästmötesavhandling (1989:247) om föregående handbok ger relief till dagens: ”Frågan om subjekt och objekt upphävs. Kvar står ett gemensamt liturgiskt ’vi’. I tro, lydnad, öppenhet och kärlek tar vi emot i gudstjänsten och ger samtidigt vidare.” Detta senare citat är vår hållning. Allt vad de nya besluten säger om delaktighet fanns i Handbok 86. Det nya ligger i praktiken i ett trivialiserande av språkbruket. Det blir inte sällan banalt. Ju mer bibliskt uttryckt desto mustigare! Också därför är det viktigt att be om att få fira mässa utan trivialiserande. Läsning av evangeliet är ett absolut minimum. Sjukkommunionens ordning (med mindre liturgisk HB17 text!) är mer mättad, särskilt bönen efter kommunionen. Det finns olika slag av kyrkodagar, Oas-möten o.s.v. men mötena i hem behöver uppmuntras och försvaras.

Under hösten kommer rådet att arbeta mer med frågan om hemmens villkor när tankarna om far och mor är högupplösta. Vi får bl.a. besök av medicinskt sakkunnig. Folke T Olofsson påminner i hans läsvärda artikel i SPT 14/15 2018 att medicinskt sett råder inget tvivel i denna sak. Vi är Guds skapelser, till man och kvinna, för att återspegla honom som sitter på tronen. Låt oss fästa vår blick på honom, alltid.

Hälsar er v.ordf Jonas Nilsson.

Psalm

1. Samla alla vindar från de fyra väderstrecken, skumma alla vågor yster över Jona tecken. Lovsjung, Kristi Kyrka på din färd igenom natten, Herren är din eldstod leder genom dopets vatten. Om du känner nöd vet att du är död och uppstånden. Är det skatten?
2. När du är i Kristus säg vad kan du väl förlora? Du har varit på botten mellan vattenväggar stora, uti fiskens mage och sen kastats upp på stranden. Prisa Gud som ledde dig till skatten så att du fann den. När allt hopp är slut är han vägen ut ur ditt mörker, ta den handen!
3. Som ett litet foster hotat är i fostersäcken, finns här ingen fristad för den som bär Adams tecken. Djävulen oss jagar, dagligen vi ser tendenser i den värld Gud skapat, synden och dess konsekvenser. Men en slutstrid stod och i Kristi blod vann vi seger, finns det gränser.
4. Stryk det på ditt dörrträ smyger runt i natten, men den familj som äger skatten och till Kristi ära firar nattvard, mottar livet och får kraft att bära måttet som envar blir givet. Gud sitt folk berett, ger ett ok så lätt, tar vår börda, så står skrivet.
5. Skatten finns i lerkärl, vi är bräckliga och kläna håller inte lagen, är ej felfria och rena. Men det som var ringa och föraktat Gud har utvalt. Den i anden fattigs skulder Kristus själv betalt. Skatten det är han och med Gud han kan oss försona, oss förena.

(Gunvor Vennberg 2018)

Tankar kring bön – Synodens förbönsgemenskap.

”Be och ni skall få. Sök och ni skall finna. Klappa på och det skall upplåtas åt er.” (Matt 7:7). Bibeln rymmer många uppmaningar till oss människor att be = bära fram våra önskningar, våra glädjeämnen, våra bekymmer, vårt lidande och våra omtankar om andra till Gud eller kanske ännu mer personligt: till vår Herre Jesus Kristus.

Det handlar om att bryta den inre ensamheten – så mycket i livet kretsar ju kring oss själva: hur vi mår – vad som händer oss – våra relationer till andra – händelser som utspelas i världen och förs in i vår vardag genom massmedia av olika slag. Mycket resulterar i samtal med människor vi möter – inte bara det växlande vädret – utan också reaktioner på sådant som drabbat oss ytligt eller på djupet.

MEN den inre ensamheten kan bara brytas genom att gå börens väg – hitta platser som stämmer till samtal med vår Frälsare och Saliggörare. Liksom bönen är något mycket personligt, är också platser, tider, lämplig litteratur eller särskilda böner något att söka efter för att praktisera. Bönen till Jesus: ”Säg bara ett ord så blir din tjänare frisk.” (Matt 8:8) är ett exempel från Bibeln på en bön buren av en stark tro och förtröstan på vad Jesus kan göra. När vi ger oss in på börens väg lägger vi resultatet i Guds händer. Bönesvar ligger utanför vår förmåga – ett sorts överlämnande. Tänk bara på Martin Luthers konstaterande: ”Här står jag och kan inte annat”.

- Kommer du ihåg lärjungarnas vädjan till Jesus: ”Herre lär oss att bedja!”? Och då fick de ”Fader vår”, som berör både det himmelska och vår jordiska vardag och avslutas med den gudomliga härligheten: ”Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet”. En härlighet som kan påminna om Förklaringsberget där de till sist inte såg någon utom ”Jesus allena”. Sedan fortsatte de sin vandring men med ytterligare en stark bild av jordiska och himmelska sammanhang, historiens betydelse genom de gammaltestamentliga personerna Mose och Elia. Båda dessa är ju starka exempel på en rak kommunikation med de gudomliga. Gud vare med Dej i ditt böneliv.

Göran Hallberg

En av många möjligheter till förbön är Synodens bönelista som inbjuder till förbön för olika människor, som så önskar och har anmält sitt intresse. Var och en finns på en lista för en särskild veckodag. Vi vill påminna någon gång om året om detta förbönslöfte och ansvar med förhoppningen att det tas på allvar. Hör gärna av dig med synpunkter eller önskemål till Göran Hallberg, Fridhem, Ättersta, 643 95 Vingåker.

Flera retuscherade och prövade jubilarer.

Gångna månad var det återigen dags att läsa om ämbetsbeslutet KM 1958, nu 60 år gammalt. I Smålandsposten var en kvinnlig präst fotograferad framför ett altare. Intrycket som förmedlades var att de som inte förstått beslutets välsignelser uppfattades som ufon. Perspektivet är ingen nyhet men det måste rättas för de enda som idag kan "fira" utvecklingen är tyvärr de som var kritiska, inte minst biskop Anders Nygren med sin reservation att detta innebar en stor risk för en gnosticiserande omorientering. Man sa att det bara var en ordningsfråga. När Kyrkoordningen 2000 stipulerade ämbetskravet "oavsett kön" triumferade den omorienteringen. Det är närmast det beslutet som nu firas som ett beslut 1958.

OM där funnits någon slags återkoppling i reportaget till vad beslutet faktiskt handlade om borde där åtminstone också synts en manlig präst vid altaret. Vad som ansågs självklart 1958 skrevs också ned, bekräftat av såväl kyrkomöte som regering, att där även skulle synas en biskop likt Bertil Gärtner, en präst lik Dag Sandahl, en anonym prästkandidat och inte minst en kyrkorådsordförande med ett kyrkoråd vars majoritet inte anser det rätt att kalla kvinna som präst. Den och de senare förefaller ha glömts bort av alla.

OM man velat återspegla vad som då beslutades borde även en statminister synts som statist. Statsministern är dock obegripligt (?) officiellt ännu med i kyrkliga högtider, fick t.o.m. längsta sammanhängande taltiden vid senaste reformationsjubileets högtidsgudstjänst. Men de övriga fyra parterna med kyrkoråd är bortretuscherade. Det finns anledning att påminna om detta. Det som återstår av beslutet är en ensam kvinnlig präst som med kollegor ser ufon i buskarna.

En som försökt göra även dessa senare rättvisa är doc Dag Sandahl som nu fått en festskrift med titeln: *Dags systrar skriver Dag-bok* Gaudete 2018. Det kan knappast handla om något ufo, eller? Sy Info gratulerar alla retuscherade jubilarer. JN

Synodrådet 2018-2019.

Ordf. Obesatt (SYM 180501).

v.ordf Jonas Nilsson (2019), Hjälmseryd, Ängshuset, 570 02

Stockaryd, 072 931 83 42, jonas.nilsson@abo.fi

Ordinarie: Lars Gustafsson (2019) Träslövsläge, Göran Hallberg (2020)

Vingåker, Ann Lång (2020) Klippan, John G Olnert (2020)

Katrineholm, Gunvor Vennberg (fyllnadsvald till 2019) Vännäs.

Suppleanter: Marie Persson (2019) Styrö, Gunnar Persson (2020)

Göteborg, Oscar Wessman (2020) Skara, Kerstin Sidenvall Karlgren

(fyllnadsvald till 2019) Kävlinge.

Synodens Tankesmedjas debattredaktör och ansvarig utgivare
Ann Lång, Kungsleden 40, 264 94 Klippan, 073 374 67 33.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04

Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94

Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 031 82 41 55

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Kåre Strindberg 070 670 59 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Hör av dig om du, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-grupp behöver förbön. Göran Hallberg samordnar, se telefon ovan.

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.

Synodens Tankesmedjas kategorier (antal bidrag inom parentes):

1. Tre senaste. 2. Läst och noterat (2). 3. Kyrkoreflektion (4). 4. Kyrka här idag (4). 5. Man och kvinna (1). 6. Kyrka och ämbeten (1). 7. Kristna grundfrågor (4). 8. Övrigt (7).

Tips om man och kvinna: Certifierad oavsett kön?

<http://synoden.se/onewebmedia/Certifierad%20oavsett%20kon.pdf>

Bidrag och responser välkomnas, nya kontaktytor prövas!

Debattredaktör och ansvarig utgivare, se ovan.

Vänligen – hjälp oss hålla adressregistret aktuellt! Meddela Kåre Strindberg, Gröndalsv. 110, 117 68 Stockholm.